BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİNİZ!

DURUM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

SAYI: 4 (298) 1 Nisan 1982

İ Ç İ N D E K İ L E R

BREJNEV YOLDAŞIN SON SİLAHSIZLANMA ÖNERİLERİ ÜZERİNE
TKP MK GENEL SEKRETERİ İ.BİLEN YOLDAŞIN YAPTIĞI AÇIKLAMA

Tüm dünya halkları ,tüm barışsever güçlerSovyetler Birliği devlet başkanı L.İ.Brejnev yoldaşın Sovyet Sendikaları Birliği'-nin17.Kongresinde açıkladığı barış yolundaki yeni girişimleri sevinçle,coşkuyla karşılıyor.

Türkiye'nin nükleer bir savaşta halkı,ulusal zenginlikleri ilk yokolaçak ülkeler arasında yer alıyor. Bizim için de bu öneriler büyük,yaşamsal önem taşıyor.L.İ.Brejnev ,bölgemiz de de barışı ve yumuşamayı korumanın yolunu gösteriyor.Sovyetler Birliği bununla birlikte tek yanlı nükleer silahları azaltma yolunda yeni bir adım atıyor.Bu,hem Sovyetler Birliği'nin özüyle sözünün bir olduğunu bir daha kanıtlıyor,hem de yenilmez gücünü sergiliyor.

Milli Güvenlik Konseyi başkanı Evren,12 Eylül devirmesinden hemen sonra yaptığı bir konuşmada,Sovyetler Birliği'nin dünya ve bölge barışını korumada taşıdığı büyük sorumluluğu vurgulamıştı.Ne ki şimdi,Sovyetlerin bu derin sorumluluğunu gösteren tüm Nato ülkelerine getirdiği bu yeni öneriler karşısında cunta yönetimi put gibi duruyor. Tersine bunlar,Türkiye'yi ABD'den en çok yardım alan,ona en çok bağlı üçüncü ülke durumuna getirmiş olmakla öünüyorlar.Bugün ABD yönetimi dünya barışınının önündeki en büyük tehlikedir.Reaganlar,ülkemizi Ortadoğu'da serüvenlere sürüklemek için bu yardımı artırıyor.Cuntacı generaller bir yandan ABD yöneticilerinin ağızlarına saldığı "Polonya'da insan haklarının çiğnendiği" yalanlarını yükseltiyorlar.Bir yandan da Türkiye Barış Komitesi'nin onlarca seçkin yöneticisini tutukluyorlar.

Evren,Bulgaristan gezisinde sık sık barıştan,silahsızlanmadan yana konuşmalar yaptı.Eğer bu sözler içten olsaydı,cunta yönetimi ABD'nin,Nato'nun baskılarına başeğmez,Sovyetler Birliği'nin son önerilerine olumlu yanıt verirdi.Bu öneriler,örneğin,Akdeniz'in ABD ve Sovyet donanmalarının karşılıklı çekilmesi gibi,ülkemizin geleceğini çok yakından ilgilendiren somut adımları da içeriyor.

Halkımız yıllardır ABD ve Nato üslerinin sökülmesini,ikili askersel anlaşmalarının kaldırılmasını,ABD savaş filolarının

karasularımızı kirletmesine son verilmesini istiyor. Bu uğurda sürekli savaşıyor. İşbirlikçi egemen çevreler, ABD'nin ülkemizi bir nükleer rampaya çevirmesine yardımcı oluyor. Bunu, Sovyetler'in ülkemizi tehdit ettiği yalanlarıyla gerekli gibi göstermeye çalışıyor. L.İ.Brejnev'in tüm nükleer silâhların yokedilmesine kadar uzanan son önerileri karşısında, bu tür yalanları sürdürenler yüzsüzlüğün de ötesine geçiyorlar.

Sovyetler Birliği'nin yapıcı barış önerilerine yanıt verilmesi , ulusal çıkarlarımız gereğidir. Bu, ülkemizin savaş serüvenlerine sürüklenmesini, nükleer bir mezarlığa çevrilmesini önlemek için zorunludur. TKP tüm halkımızı, tüm ilerici güçleri, nükleer bir cehenemde yok olmak istemeyen, sağduyu sahibi tüm insanlarımızı Sovyetler Birliği'nin önerilerini desteklemeye çağırıyor.

19 Mart 1982

CUNTA YÖNETİMİNİN ABD İLE BİRLİKTE SOÖYETLER BİRLİĞİ'NİN SON BARIŞ ÖNERİLERİNİ REDDETMESİ ÜZERİNE TKP MK GENEL SEKRETERİ BİLEN YOLDAŞIN YAPTIĞI AÇIKLAMA:

Cuntanın Savunma Bakanı Bayülken, NATO toplantısında, Sovyetler Birliği'nin barış önerilerine karşı Amerikan görüşünü desteklediklerini kamuoyuna açıkladı. Bu açıklama yapılırken, 26 Mart günü, Amerikan 6. filosuna bağlı iki savaş gemisi de Boğazlar'dan geçti, Karadeniz'e çıktı. Bu açık Amerikan kışkırtması karşısında Sovyetler Birliği haklı bir tepki gösterdi,ABD'ni sert bir dille kınadı. Görülüyor ki, Amerikan savaş filosunun varlığı Karadeniz'i de, öteki bölgeler gibi, bir gerginlik odağına dönüştürebilir.

Oysa, bundan kısa bir süre önce, Sovyetler Birliği Devlet Başkanı L.İ.Brejnev bir dizi önerinin yanısıra,askersel filoların birbirinden uzaklaştırılması yönünde de bir öneride bulunmuştu. Bilindiği gibi, TKP, tüm önerilerin yanı sıra bu öneriyi

Türkiye'nin ulusal çıkarlarının bir gereği olarak desteklemiş, özellikle 6. filonun karasularımızı kirletmesine son verilmesini istemişti.

Türkiye'yi Karadeniz'de kıyısı olan komşu ülkelerle karşı-karşıya getirme amacı taşıyan son 6. Filo kışkırtması, Sovyetler Birliği'nin barış önerilerini desteklemekle TKP'nin ne denli haklı olduğunu açıkça kanıtlamış bulunuyor. Bunun bir başka kanıtı, kışkırtmanın tam da Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında üç yıllık ticaret ilişkilerinin görüşülmesi eşiğine rastlamasıdır.

Cuntanın, Amerikan emperyalizminin dümen suyunda gitmesi, görüldüğü gibi, ülkemizin ulusal çıkarlarına ters düşüyor.

Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike geldiği yolundaki iğrenç karalamalar gerçekte, Amerikan emperyalizminin sosyalist ülkeleri ve ulusal kurtuluş hareketlerini tehdit ettiği gerçeğini gözlemek amacıyla ortaya atılmıştır. Karadeniz'de bir karış kıyısı olmayan Amerika'nın savaş gemilerinin karasularımızda ne işi vardır ? Burada artık, açıkça sosyalist ülkelere karşı boy gösterme söz konusudur. Cunta, ABD'nin bu saldırgan politikasına kölece boyun eğmekle, Türkiye'yi de gerginliğin, savaş tehlikesinin içine sürüklüyor.

L.İ.Brejnev yoldaşın yaptığı Sovyet barış önerilerine Reagan yönetiminin yönünde karşı çıkan cunta, gerçekte Türkiye'nin ulusal çıkarlarına aykırı bir yol izliyor. ABD'nin tüm dünyada, bu arada Orta Doğu'da, Akdeniz'de izlediği durumu gerginleştirme ve kızıştırma politikası, Türkiye'nin tüm komşularıyla ilişkilerini düzeltme girişimlerine kökten aykırıdır.

Böyle bir politikayla Arap, İran halklarıyla içtenlikli ilişkiler kurulamaz. Kaldı ki, cuntanın Amerikan yardımları karşılığında, Türkiye'yi Orta Doğu'da, Basra Körfezi'nde jandarmalığa sürükleyeceğine ilişkin belirtiler vardır. Van'da yapılan büyük askersel hava alanları, Afgan karşı-devrimci çetelerin "göçmen" adı altında Türkiye'ye yerleştirilmesi, İran'a karşı CİA'nın Türkiye topraklarındaki baltalama girişimleri ve Birleşmiş Milletler'de İsrail yanlısı son tutum, bu belirtilerden bazılarıdır.

Türkiye halkı Nükleer bir savaşta yok olmak istemiyor. Tüm komşularıyla barışçı, karşılıklı yarar ve eşitliğe dayalı ilişkiler kurmak istiyor. Sovyet barış önerileri, bizim ve tüm

halkların önüne açılmış büyük bir fırsattır. Türkiye bu fırsatı kullanmalı, Amerikan emperyalizminin insanlık düşmanı,saldırgan amaçlarına araç olmamalıdır.

29 Mart 1982

TKP MK GENEL SEKRETERİ İ.BİLEN YOLDAŞ TKP SIRALARINDA 60. SAVAŞIM YILINI KUTLADI

16 Mart 1982'de, TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın, parti sıralarındaki 60. savaşım yılı kutlandı.

18 Ekim 1902'de Rize'de doğan Bilen yoldaş, orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. Motor makinisti okulunu bitirdi. Haliç'de, motor fabrikasında çalışmaya başladı.

İ.Bilen yoldaş, Oktobr Devrimi'nin Türkiye'yi derinden etkilediği yıllarda politik savaşa atıldı. Aynı dönem, Türkiye halkının emperyalist salgıncılara karşı ulusal kurtuluş savaşı verdiği yıllardı. İ.Bilen, kurtuluş savaşına, partizan olarak katıldı.

10 Eylül 1920'de TKP kurulmuştu. Parti örgütleri, ulusal kurtuluş savaşının en ön sıralarında savaşıyordu. TKP'nin İstanbul örgütüne bağlı Haliç Komitesi, İ.Bilen'i partiye aldı.

İ.Bilen, 1924 yılında Moskova'ya, Doğu Emekçileri Üniversitesi'nde eğitim gördü. Ülkeye döndükten partinin örgütlenme ve propaganda çalışmalarında çeşitli görevler yaptı. Birçok grevin örgütlenmesinde aktif çalıştı. Daha sonra Adana il komitesini oluşturmakla görevlendirildi. Bu görevi, başarıyla yerine getirdi. TKP'nin merkez organları, "Komünist", "Orak-Çekiç","Bolşevik" kurucuları ve yayıncıları arasındadır. Daha sonra, parti sıralarında çeşitli görevler aldı.

Uzun yıllar hapis yatan Bilen yoldaş, tutukevinden kaçarak illegal yaşama geçti. Komintern'de çalıştı. İkinci Dünya Savaşı'nda, Hitler faşistlerine karşı savaşta, çeşitli uluslararası görevler üstlendi.

Bilen yoldaş, TKP saflarında boy veren her türlü oportünist, revizyonist, sekter ve bölücü akımlara karşı ardıcıl savaşım öncülüğünü yapmıştır. Her koşul altında Marksizm-Leninizmi, proletarya enternasyonalizmi ilkelerini titizlikle savunmuş,

korumuştur. TKP ile SBKP arasındaki kardeşçe savaş bağlarının pekişmesinde katkısı büyüktür. 1973 yılında, TKP'nin yeni ve güçlü bir atılım yapmasında, partinin ülke çapında bir örgüt durumuna gelmesinde birincil rolü oynamıştır.

Bilen yoldaş, 1 Mart 1982 günlü Atılım'da, partiye girişini şöyle niteliyor: " 16 Mart 1922'de üye oldum partiye. O gün, benim yeniden doğum günüm oldu. Yirmisine basıyordum. Türkiye işçi sınıfının savaşkan öncü kolu olan bu partiye savaş eri yazıldım."

Bilen yoldaşın yaşamı ve savaşımı, bugün gerici askersel diktatörlüğün çetin koşullarında özveriyle savaşan Türkiye komünistlerine örnek oluyor. O, Atılım'da yayınlanan yazısında, Türkiye komünistlerine şöyle sesleniyor:

" TKP, komünistler bu durumu nasıl, neyle, neye dayanıp karşılıyor ? Leninci ilkelere, savaş geleneklerine dayanıyor. Savaşta utkunun anahtarı Leninci parti disiplinidir. Partinin politikasını uygulamaktır. Parti programına, tüzüğüne, MK Plenumu kararlarına sımsıkı bağlı kalmaktır. Gizlilik, konspirasyon ilkelerinden bir milim ayrılmamaktır. Düşmanın karşısında, partinin Leninci granit, ideolojik, örgütsel birliğini korumaktır. Özveriyle savaşmaktır. Başı bozuk, kendiliğinden davranışlara karşı koymaktır. Partiye karşı açık yürekli olmaktır. Parti çalışmalarında artizanlığı, dar elişçiliği kesinlikle kaldırmaktır. Kadroları koruyalım. Kadroları yerinde kullanalım. Leninci disiplin. Leninci kadrolar. Utku bizimdir.

60 yıllık TKP sıralarında parti üyeliği işta bana bunları öğretti.''

Parti organlarından:

Atılım, 1 Nisan 1982

YOL AYRIMI

Sovyet Sendikaları'nın 17. Kongresinde Brejnev yoldaş'ın, açıkladığı yeni Sovyet barış girişimlerinin tarihsel önemi, insanlığın bir yol ayrımına geldiği sırada atılmış olmasındadır. 1982 yılının ortalarına yaklaşıyoruz. Bu yıl içinde, ya var olan askersel-stratejik denge korunarak, nükleer silahlanma yarışı durdurulacaktır, ya da kontrolu ve sınırlandırılamsı çok zor, belki de olanaksız nitelikçe yeni nükleer silahlarla, yeni bir tur silahlanma yarışına başlanacaktır. Ya birinci yol seçili barışçıl bir işbirliği ve yarışma yolu tutulacak, ya da insanlığı nükleer bir savaşa her gün biraz daha yaklaştıracak bir soğuk savaş ortamına girilecektir.

SSCB, insanlığın barışa giden yola, gözü dönmüş ABD yönetimi ölüme giden yola girmesi için elinden geleni yapıyor. SSCB'nin yeni barış önerilerinin Reagan yönetimince, üzerinde düşünmeye bile gerek görülmeden 24 saat içinde reddedilmesi bunun en son ve açık kanıtı.

ABD, NATO bu kez de yine, "Sovyetlerin Avrupa'da nükleer silah üsnütlüğü olduğu" yalanına sarıldı. SSCB'nin füzelerini nükleer silah sayıp, ABD ve NATO uçaklarındaki ve denizaltılarındaki nükleer bombalarını yok sayarak halkları kandırmaya çalışıyorlar. Amaçları nükleer üstünlük sağlamak. Öyle değilse, ABD, SSCB'nin, SS 20 füzeleri hiç yerleştirilmemişken, daha sonra henüz çok az sayıda yerleştirilmişken yaptığı benzer moratoryum önerilerini neden geri çevirdi?

İşte gerçekler. SSCB, orta menzilli nükleer füzelerin sınırlandırılmasını, Salt-II kapsamına alınmasını önerdi. O zaman tek bir SS 20 füzesi yerleştirilmemişti. ABD reddetti. Daha sonra, henüz az sayıda SS 20 füzesi yerleştirilmişken, L.İ. Brejnev'in 2 Mart 1979'da, 6 Ekim 1979'da, 6 Kasım 1979'da yaptığı Avrupa'daki nükleer silahların karşılıklı sınırlandırılması ve görüşmelerin hemen başlaması önerilerini, ABD ve NATO başları duymazlıktan geldi. O zaman, Sovyetlerin askersel üstünlüğü yalanları henüz gündeme getirilmiyordu. Onun için, bugün

barış önerilerini reddetmeye gerekçe olarak SS-20'lerin sayısının gösterilmesi, yalnızca ABD'nin nükleer üstünlük sağlama amacını gizleme çabasıdır.

Oysa SSCB'nin önerileri, savaş-barış kavşağındaki insanlığın önündeki, belki de son fırsatlardan birisi. Verilecek yanıt, Okyanusun ötesindeki bir avuç nükleer teröristin eline bırakılamıyacak kadar önemli. Ağzından, "barış", "silâhsızlanma" sözcüklerini eksik etmeyen cunta, Brejnev yoldaşın, halkımızın güvenliğini yakından ilgilendiren önerilerini desteklеyeceği yerde, Reagan'ların, NATO başlarının, insanlığa dayattığı ölümüne silâhlanma kararını destekledi. Böylece o, ülkemizin yeni ABD füzelerine rampa olmasına da onay vermiş oldu. Silâhlanma yarışı sürerse, ülkemizin tıpkı soğuk savaş döneminde Jüpiter füzelerine olduğu gibi şimdi de yeni ABD füzelerine olduğu gibi şimdi de yeni ABD füzelerine rampa, nükleer bir çatışma için hedef tahtası yapılmak isteneceğinden şüphesi yok.

Ama ne dünya 1950'lerin dünyası, ne Türkiye Menderes döneminin Türkiyesi. Barış, silâhsızlanma isteyen halklar, kaderlerine ne ABD, NATO başlarının, ne de kendi NATO'cu hükümetlerinin eline bırakmaya razı değil. Avrupa'da, Amerika'da, Asya'da halklar SSCB'nin somut önerilerine sarılarak, barış için ayağa kalkıyor. Özellikle Haziran ayında yapılacak, BM Silâhsızlanma İkinci Özel oturumunda insanlığı barış ve silâhsızlanma yoluna yöneltecek somut kararlar alınması, yıl sonundan önce Cenevre'deki ... ABD-SSCB görüşmelerinden Avrupa'ya yeni nükleer füzelerin yerleştirilmesini önleyecek bir karar çıkması için yığınsal savaşım yükseliyor. Barış ve silâhsızlanma için savaşım çeşitli ulustan, inançtan, politik görüşten milyonlarca barışseveri, SSCB ve sosyalist ülkelerle omuz omuza getirdikçe, ABD, NATO başları deliye dönüyor. Onları bir yandan kandırmaya çalışıyor, öte yandan "Sovyet yanlısı", "teslimiyetçi" olmakla suçluyor. Saldırıyor. Terörü önlemek adına halkımızın başına çöreklenen, ama nükleer teröristlerle işbirliğine girişen cuntanın ülkemizde barış hareketinin öncülerini, komünist, Sovyet yanlısı olmak gibi yakıştırmalarla tutuklaması, bu saldırının en açık ve kaba bir biçimidir. ABD, NATO başlarının, dünya ve ülkemiz barış güçlerine, barışsever insanlarına bir gözdağıdır. Onların, barışı barış hareketini ezmek için ne kadar azgınlaşabileceklerini kanıtlıyor. "Demokrasi en açık biçimde barış ve savaş temel

sorununda ortaya çıkar" diyen Lenin'i doğruluyor .(Cilt,30,S.31)

Ne ki, ne cuntanın yasakları, ne barış güçlerine verilen gözdağı halkımızı göz göre göre ölüme gitmeye razı edemeyecektir. ABD'nin, NATO'nun, cuntanın kararına halkımız boyun eğmeyecektir, eğmemelidir. Brejnev yoldaşın önerilerine olumlu yanıtı, halkımız, ülkemiz barış güçleri birleşerek verecektir, vermelidir.

Atılım, 1 Şubat 1982:

Uğursuz işlev

İtalyan Komünist Partisi yönetimi, Polonya olaylarını gerekçe yaparak, kendisini dünyanın yaklaşık 90 ülkesindeki barış ve sosyalizmin ilerici savaşçılarıyla bağlayan herşeyi yadsıdı. Dünya sosyalizmine karşı açık tutum aldı. Partinin Ocak ayı başında toplanan MK Plenumu, Pravda gazetesinin 24 Ocak günlü yazısında belirttiği gibi, "işçi hareketinin geçmişte birçok kez karşılaştığı ve onun devrimci öncüsü tarafından çoktan fırlatılıp atılmış olan oportünizm ve revizyonizmin hedeflerine son derece benzeyen" bir çizgiyi iyice netleştirdi.

II. Enternasyonal oportünistleri de , 1914'de,savaşa karşı tutum konusunda, kendi ülkelerinin burjuvazisinin çıkarına bir politikayı savunarak dünya komünist hareketinden kopmuşlardı. Bugün de İKP yönetimi, Reagan yönetiminin gerginlik ve çatışma politikası ile Sovyetler Birliği'nin Lenin̈ci barış politikasını aynı kefeye koyuyor. Sovyetler Birliği'ne Haig'lerin ağzıyla kara çalarak, barış ve sosyalizmin çıkarlarına karşıt bir konum alıyor. Bu aynı zamanda İtalyan işçi ve emekçilerinin, bu dünya çapındaki savaşım cephesindeki onurlu yerlerini almalarını da engelliyor. İKP yönetiminin politikasının, İtalyan emekçilerini Marksizm-Leninizmden koparmaya, partinin devrimci geleneklerini unutturmaya ve Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler halklarıyla dostluk ve dayanışmadan vazgeçirmeye yönelik olduğu, son plenumda alınan kararlarla iyice ortaya çıktı. İKP yönetiminin, "Oktobr devrimi ile başlayan dönemin etkisini ve örnek olma gücünü yitirdiği" savı, günümüz koşullarında, yalnızca onyıllar reel sosyalizmi zayıflatmaya, yıkmaya ve onu ideolojik olarak

sarsmaya çabalayan emperyalizme ve anti-komünizme dolaysız bir yardımdır. Kapitalist ülkelerdeki gericiliğin artan bir şevkle İKP yönetimine övgüler yağdırması boşuna değildir.

Tüm düzmeceliğine karşın, burjuva demokrasisi İKP yöneticilerinin gözlerini kamaştırıyor. Onlar bu nedenle "Polonya"-da çoğulcu (pluralist) değişiklikler gereklidir" demekle kalmıyor, karşı-devrimciler için de özgürlük istiyorlar. Onlar bu nedenle, Sovyetler Birliği'nde "demokratik bir gelişme olmadığı"nı öne sürüyorlar. "Doğu Avrupa ülkelerinde tek bir model, Sovyet modeli alınmıştır" diyerek Polonya'daki trajik olayların sorumluluğunu da Sovyetler Birliği'ne yüklemeye çalışıyorlar. Ama Sovyetler Birliği'nde, öteki sosyalist ülkelerde gerçekleştirilen sosyalizm kuruculuğunun genel yasallıklarına, Polonya'da yeterince uyulmamış olduğundan ise hiç söz etmiyorlar .

Biz Türkiye komünistleri olarak, burjuva ideolojisinin derin etkisi altında olan böylesi görüşlere karşı çıkıyorsak, bu bizim Marksizm-Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine bağlılığımızın, ilkesel konumlarımızın bir gereğidir.

Ne ki, yalnızca bu değil. On yıllardır baskı ve zorbalık altında işçi sınıfının çıkarları için savaşım veren Türkiye komünistleri, İKP yönetiminin politikasının gericiliğe yardımcı olduğunu kendi deneyleriyle gördüler, görüyorlar. Şu son yıllarda gericiliğin sözcüleri kaç kez, "TKP legal olmak istiyorsa, kendine İKP yönetiminin politikasını örnek alsın" yolunda açıklamalarla, bizi kendi düzmece demokrasilerine suç ortağı yapmaya çalıştı.

Bugün Türkiye'deki askersel diktatörlük sorunu, dünya barışının korunması sorunuyla dolaysız bir bağ içinde de gündeme geliyor. Kimi emperyalist çevreler, Polonya'daki yönetime karşı barış ve sosyalizm düşmanı saldırılarını, kamuoyunda haklı gösterebilmek için, Türkiye'deki cuntaya ve onun baskıcı uygulamalarına da karşı çıkıyorlar. Bu "ince" taktik, barış için, ABD yönetiminin izlediği açık çatışma politikasından daha az tehlikeli olmasa gerektir. Biz Türkiye komünistleri herkesi ülkemizdeki cuntaya karşı çıkmaya çağırıyoruz. Ne ki, biz, Türkiye'deki cunta ile Polonya'daki yasal yönetimi aynı kefeye koyarak, bizdeki cuntaya karşı çıkışı reel sosyalizme saldırma amacına bağlamaya da evet diyemeyiz. Çünkü bu tutum, özünde emperyalizmin konumlarını zayıflatmaz, tersine köşeye sıkıştığı bir durumda ona

uzatılan bir can simidi olur. İşte Türkiye'deki cunta konusu Avrupa Konseyi'nde tartışılırken, İKP temsilcisinin "Eğer Türkiye'yi cezalandırmazsak, Polonya'daki askersel yönetimi de cezalandıramayız" sözleri tam bu anlama geliyor. Biz yalnızca cuntanın yıkılması için değil, aynı zamanda ABD emperyalizminin saldırganlık politikasının yenilgiye uğratılması için de savaşım veriyoruz. Ülkemizin, halkımızın, tüm insanlığın geleceği buna bağlıdır.

İKP yönetiminin Dünya Komünist Hareketinin genel çizgisine karşı çıkması: Yığınları, günün en önemli sorunu olan, barışı koruma savaşımında şaşırtmada ve reel sosyalizmin kapitalist ülkeler emekçilerine örnek olma niteliğini karalamada, emperyalizme ve gericiliğe yardımcı olma sonucunu getiriyor.

Enformasyon

DİSK DAVASI SORGULAMA AŞAMASINA GELDİ

52 yöneticisinin idam cezası istemiyle yargılandığı DİSK'e yönelik dava, sendikacıların sorgularının başlaması aşamasına geldi. Mart ayında yapılan 16. duruşmada, mahkeme heyeti, 41 sendikacının salıverilme istemini reddetti. Bu duruşmada, avukatlar iki dilekçe verdiler. Birinci dilekçede avukat Ercüment Tahiroğlu, sendikacıların ne ile suçlandıklarının belli olmadığını, somut kanıtların bulunması gerektiğini öne sürdü. İkinci dilekçede Avukat Turgut Kazan, soruşturmanın eksik bırakıldığını, ayrıca soruşturma açılması ile dava başlaması arasındaki sürenin, yasal süreyi aştığına dikkati çekti. Mahkemenin reddi isteminde bulundu. Her iki dilekçe de geri çevrildi. 14 Nisan 1982 günü, sendikacıların sorgularının başlayacağı açıklandı.

DİSK ve idam cezası istemiyle yargılanan 52 yöneticisiyle dayanışma kampanyası, uluslararası plânda giderek güçlenirken, DİSK davasının baş mimarı, faşist askersel savcı Süleyman Takkeci, çeşitli yabancı ajanslara demeçler yağdırmaya başladı. Takkeci, Fransız Basın Ajansı'na verdiği demeçte ve öteki açıklamalarında özellikle şunun üzerinde duruyor: " DİSK yöneticile-

ri, sendikacılık yaptıkları için değil, Marksist-Leninist oldukları için yargılanıyorlar."

Oysa DİSK iddianamesi, savcı Takkeci'nin bu iddiasını kanıtlayan tek bir delil içermiyor. Süleyman Takkeci, tüm suçlamalarını, benzerlikler üzerine kurmuş bulunuyor. Örneğin: DİSK işçi sınıfının birliğini savundu, TKP de bunu savunuyor, öyleyse DİSK komünisttir. Ya da: DİSK, işçilere yüksek ücretler sağlamak için grev yaptı. TKP de işçilere daha iyi yaşamı savunuyor. O halde DİSK Marksist-Leninisttir. Ya da: DİSK, bölgede ve dünyada barışın korunmasını istemiştir. Marksist-Leninistler de aynı şeyi istiyor, o halde DİSK yöneticileri Marksist-Leninistlir gibi. Takkeci'nin mantığı kullanılırsa, şöyle bir manzara çıkıyor: Amerikan AFL-CIO sendikaları, işçi haklarının kısılmasına karşı çıkıyor. O halde AFL-CIO da Marksist-Leninist bir örgüttür. Ya da ABD'deki Demokrat Partisi saylavı E.Kennedy, barışın korunmasını istedi. O halde Kannedy de komünisttir.

Öte yandan DİSK'le dayanışma giderek genişliyor, büyüyor.

Sovyet Sendikalarının 17. Kongre raporunda, DİSK'e ve Türkiye'deki sendikal harekete saldırı kınandı. DİSK'le dayanışma, önemli bir görev olarak kondu. Sovyet sendikalarının organı "Trud" gazetesi, 23 Mart günlü sayısında, DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal ile bir söyleşi yayınladı. Daysal şöyle diyordu: "Başkan Şalaev'in okuduğu raporda, Türkiye'deki zorbalığın kesin bir dille protesto edilmesi, bizi daha da yüreklendirmiştir...Sovyet emekçilerinin sendikal örgütlerinin Türkiyeli yurtseverlerin haklı davasına gösterdiği yardım ve destek, gerçekten paha biçilmez değerdedir. 17.Kongre, Sovyet sendikalarının, proletarya enternasyonalizmi ve uluslararası dayanışmanın sınıfsal konumlarında sarsılmazlığını bir kez daha inandırıcılıkla gözler önüne sermiştir."

Mart ayı boyunca, birçok uluslararası merkez, DİSK'le dayanışma konusunda girişimlerde bulundu. Çeşitli ülkelerde DİSK'le dayanışma toplantıları yapıldı.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) DİSK davasının durdurulmasını istedi. Örgütün 10 kişilik uzman heyetinin açıklanan raporunda Türkiye'deki cunta, ILO tüzüğüne ve imzalanan uluslararası sözleşmelere uymamakla suçlandı. Salt sendikacılık yaptıkları için sendikacıların yargılanmalarının ILO tüzüğüne ters düştüğü vurgulandı.

Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Otto Kersten, ILO'ya başvurarak, DİSK sendikacılarının kurtarılması girişimlerenini yoğunlaştırmasını istedi. UHSK, Mart ayı içerisinde 130 ulusal örgüte bir genelge göndererek, Türkiye'deki askersel rejimin uygulamalarına dikkat çekti. DİSK davası hakkında bilgi verdi, dayanışmanın yükseltilmesini istedi.

Londra'da, DİSK'li sendikacılar Mehmet Karaca ve Selâhattin Uyar ile TUC arasında yapılan bir görüşmeden sonra yayınlanan açıklamada, 10 milyon üyesi adına TUC'un DİSK davasına son verilmesini, sendikacıların salıverilmesini istediği bildirildi.

F.Almanya'da, Alman Sendikalar Birliği'ne bağlı 54 sendikanın temsilcileri, "Türkiye'de Koğuşturulan Sendikacılarla Dayanışma İnisyatifi" kurdular. Batı Berlin DGB'sinin 12.Kongresinde de DİSK'le dayanışma kararı alındı.

Paris'te, " 52'lere özgürlük!" belgisiyle bir dayanışma mitingi düzenlendi. Mitingde konuşan Fransız CGT Genel Sekreteri Galland şöyle dedi: "Fransız emekçileri, Fransa demokratları, Türkiye işçi ve sendikal hareketiyle, tüm demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmekten bir adım bile geri durmayacaktır."

[illegible]: İŞKENCE, TÜRKİYE'DE YAYGIN VE SİSTEMLİDİR

Türkiye'de erki elinde bulunduran generaller, sık sık kendilerini Lâtin Amerika'daki benzerlerinden farklı göstermek için değişik manevralara başvuruyorlar. İşkencenin yaygın ve sistemli olarak yapıldığının reddedilmesi, bu manevraların bir ögesini oluşturuyor. Uluslararası Af Örgütü, bundan bir süre önce yayınladığı Türkiye raporunda, Türkiye'de işkencede ölenlerin sayısını 70 olarak ilân etti. Uluslararası Af Örgütü'nün bili bu konuya eğilmesi, Türkiye'de çok geniş çevrelerin işkenceye karşı tepkisini perçinledi. Ve bunun üzerine cunta yönetimi, bir başka manevraya, açıkça yalana başvurdu.

Türkiye'de gazeteler ağır sansür altındadır. Bu nedenle UAÖ'nün işkence raporu, ülkemiz gazetelerinde yer almadı. UAÖ listesi de öyle. Bundan yararlanan cunta yönetimi,kamuoyunun

tepkisini azaltmak için şu yönteme başvurdu: UAÖ listesinde işkencede öldüğü belirtilen kişiler yerine, şu anda çeşitli davalarda tutuklu bulunan değişik tutukluları Türkiye basınına gösterdi. "İşte sağdır bunlar, UAÖ yalan söylüyor" dedi. Ne ki bu manevranın üzerinden çok geçmeden devlet bakanı Öztrak bir açıklama yapıyor, işkencede öldürülenlerin sayısının 15 olduğunu öne sürüyordu. Suçluların cezalandırıldığını iddia ediyordu. Ne ki gelişmeler , cuntanın bu açıklamalarını da yalanlıyor.Çünkü işkenceciler, bir bir salıveriliyor, korunuyor. İşkence sistemli, yaygın ve örgütlü bir biçimde yürütülüyor.

İngiliz "Observer" gazetesi , işkenceci Enver Göktürk'ün cezalandırılmadan salıverilmesi konusunu ele alan yazısında,şunları söylüyor: "Türkiye'de generaller, işkenceye karşı olduklarını söylüyorlar. Öyleyse, Enver Göktürk'ün yönettiği işkence merkezindeki hücrelerde elektrik şoku yaratan araçları ve diğer işkence aletlerini kim sağlıyor ? Her gün ortaya çıkan işkence olayları neden önlenmiyor ? "

Fransız "Le Monde" gazetesi, 17 Mart 1982 günlü sayısında işkence konusunda geniş bilgi verdi. İşkence görenlerin mektuplarını yayınladı. Fransız-Türk Dostluk Derneği'nin bülteninde de, Bahadır Dumanlı adlı öğretim üyesinin 3 Ocak 1982'de işkencede öldüğü açıklandı. Değişik örgütlerden sendikacıların, demokratların işkence konusundaki tanıklık mektupları duyuruldu. Aynı bültende, Ankara'dan yazan Sırrı Çopur şunları söylüyordu: " İşkenceyi, yetkililerin ileri sürdüğü gibi, sadece "kötü niyetli polisler' yapmıyor. İşkence, açıkça örgütleniyor ve işkencede uzmanlaşmış bir grup adam tarafından bilinçli bir şekilde yapılıyor."

Yine aynı günlerde, görülmekte olan bir davada söz alan ve işkencede öldürülen 2 gencin adını açıklayan Dursun Karataş adlı genç, mahkemede dövüldü. Bu olaya tepki gösteren duruşmayı izleyenler üzerine askerler coplarla saldırıldı. 3 dinleyici yaralandı ve hastaneye kaldırıldı.

"TKP'nin Sesi Radyosu", 20 Mart 1982 günlü yayınında çeşitli kentlerdeki işkencecilerin adlarını yayınladı. Radyonun yaptığı açıklamaya göre, şu anda adları ve suçları bilinen ve elini kolunu sallayarak dolaşan, işine, işkenceye, devam eden kişilerin sayısı yalnızca Ankara'da 27'dir. Bu listeye, öteki illerdeki katil işkenceciler de eklenince, ortaya büyük bir "işkenceciler

ordusu" çıkıyor. Böyle bir ordunun ise, erkteki generallerin bilgisi ve denetimi dışında faaliyet göstermesinin hiçbir şekilde olanağı yoktur.

"TÜRKİYE'DEKİ DURUMA ARTIK SESSİZ KALINAMAZ!"

Avrupa Konseyi Politik Komisyonu, Mart ortalarına doğru yaptığı toplantıda, Türkiye Barış Komitesi yönetici ve üyelerinin tutuklanmasını kınayan kararında aynen şöyle deniyor:"Bu duruma artık seyirci kalınamaz!" Ve Avrupa Konseyi,tarihinde ilk kez uygulanan bir yönteme başvurdu: Türkiye'deki askersel rejime, baskıların durdurulması, özgürlüklerin sağlanması için bir nota verdi. Ayrıca Konsey, birisi işkenceleri,insan haklarını ve sendikal hakları, öteki " demokrasiye dönüş operasyonları"nı inceleyen iki özel Türkiye Komisyonu kurulması önerisini de gündemine aldı. Mart ayı sonlarındaki Ortak Pazar Bakanlar Konseyi toplantısında, Türkiye, yine gündemdeydi. Türkiye'ye bir inceleme gezisi yapan dönem başkanı Tindemans'ın raporunu dinleyen bakanlar, Türkiye'deki askersel rejimin uygulamalarını, tutuklamaları, insan haklarının çiğnenmesini, sendikalar ve demokratik kuruluşlara baskıları eleştirdiler. Yayınlanan bildiride, sendikal özgürlükler üzerindeki yasaklamaların kaldırılması, sendikal ve politik tutukluların salıverilmesi istendi.

Şubat sonlarında tutuklanan Türkiye Barış Komitesi'nin öteki illerdeki üyeleri de İstanbul'a getirildiler. Anadolu yakasında bulunan Kartal cezaevine konulan barış komitesi üyelerinin tümünün saçları sıfır numara traş edildi. Çoğu orta yaşlı ya da orta yaşın üzerinde bilim adamları, öğretim üyeleri,gazeteci, sanatçı olan komite üyeleri, rahatsızlıklarına bakılmaksızın, rutubetli, soğuk koğuşlarda tutuluyor. Diyet yemekleri almalarına izin verilmiyor.

Mart başlarında Barış Komitesi yöneticileriyle görüşmeye giden 17 avukat, geri çevrildiler. Komite üyeleriyle görüştürülmediler. Ayrıca DİSK davasının faşist savcısı Süleyman Takkeci ve onun yardımcısı Mustafa Gül, komite üyelerinin tahliyeleriyle ilgili dilekçelerin işleme konulmasını engellediler.

Daha sonra, tahliye istemi reddedildi, ama hiçbir gerekçe gösterilmedi. TBK başkanı Mahmut Dikerdem, tutuklanmasına itiraz ettiği, salıverilmesini istediği dilekçesinde, "gizli örgüt" iddialarını reddetti. Şöyle dedi: "Dünyanın diğer ülkelerindeki barış örgütlerinde olduğu gibi, TBK'nin tüm çalışmalarına, siyasal görüş ve inançları ne olursa olsun, evrensel barış ilkesine bağlı ve toplumun çeşitli kesimlerini temsil eden kişiler katılmış ve destek sağlamışlardır." Mart ayı içerisinde avukatlar, Barış Komitesi üyelerinin salıverilmeleri için yeniden dilekçe verdiler. Bu dilekçede önemli bazı noktaların altı çiziliyor: 1-Bu koğuşturma yasal değildir, çünkü dava, cuntanın erke el koymasından 17 ay sonra açılmıştır. 2-Tutuklama kararını veren hakimin adı, soyadı ve sicil numarası karar metninde yoktur. 3-Dava, soruşturmayı yürüten Takkeci'den alınmalı, sıkıyönetim komutanının görüşü alındıktan sonra, tüm tutuklular salıverilmelidir.

Barış Komitesi yönetici ve üyelerinin tutuklanması, dünya çapında protestolara yol açtı. Fransız "Le Monde" gazetesi, 1 Mart günü şunları yazıyordu: " Askersel rejim, neden aydınlara yüklendi ? Bu soruyu, tutuklanan İstanbul Barosu başkanı Orhan Apaydın'ın sözleriyle yanıtlayalım. Apaydın, idam istemiyle yargılanan 52 DİSK yöneticisinin savunulmasının önlenmesi için tutuklandığını söylemiş, hakkındaki tutuklama kararının düzmece bir soruşturmaya dayanılarak çıkartıldığını bildirmiş ve şöyle demişti : "Barışı savunmak suç ise, bunun hesabını onur duyarak vermeye hazırım".

Sovyet "Pravda" gazetesi, Barış Komitesi üyelerine yönelik tutuklamanın askersel yönetimin aydınlara karşı giriştiği en geniş baskı ve tutuklama operasyonu olduğunu belirtirken,Fransız "l'Hümanité" şunları yazıyordu: "Türkiye'de bugün Amerikan biçimi bir toplum düzeni hüküm sürmektedir."

Barış Komitesi üyelerinin tutuklanması üzerine Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu Ankara'da bir toplantı yaptı. Toplantıda, tutuklama kararına itiraz edilmesi kararlaştırıldı. Bu işlemleri yürütmekle de Türkiye Barolar Birliği Başkanı Atilla Sav görevlendirildi.

TBK'nin yurt dışında bulunan Genel Sekreteri Enis Coşkun, öteki yönetici ve üyeleri Mehmet Karaca , Oya Baydar, Gültekin Gazioğlu, Tektaş Ağaoğlu, Cemal Kıral, Zülal Kılıç ve Metin Denizmen, 3 Mart 1982 günü Paris'te bir bildiri yayınladılar. Tutuk-

lanmayı protesto ettiler. Bunun, tüm barış güçlerine yönelik bir tehdit anlamına geldiğini söylediler.

Türkiye Barış Komitesi yönetici ve üyelerinin tutuklanması üzerine harekete geçen değişik ulusal ve uluslararası örgütler, bu tutuklamanın durdurulmasını, barış davasının Türkiye'deki seçkin savunucularının derhal salıverilmesini istediler. Bunlar arasında şu örgüt ve kuruluşlar bulunuyor: İngiltere Sendikaları TUC, Uluslararası Demokratik Hukukuçular Birliği, Avrupa Barolar Birliği, Fransa-Danimarka-Hollanda-İsveç, Norveç baroları, Batı Berlin Türk Merkezi, Batı Avrupa Barış Komiteleri, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Uluslararası Gazeteciler Birliği, Uluslararası Basın Enstitüsü, F.Almanya'da bulunan Türk ve Kürt emekçilerinin örgütlerinin ortaklaşa çıkışları (FİDEF, Dib-Fak, Gerçek ve Kürt Halkevleri), ABD Barış Konseyi, Alman Sendikalar Birliği (DGB), Belçika Demokratik Hukukuçular Birliği, Belçika Demokratik Hukukçular Derneği, Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grubu, Hollanda Kiliseler Barış Hareketi, Hollanda Nötron Bombasına Hayır Örgütü, Dünya Sendikalar Federasyonu...

Hollanda'da Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi'nin bir toplantısında konuşan TBK yöneticisi ve Dünya Barış Konseyi üyesi sendikacı Metin Denizmen, dünya kamuoyuna seslenirken, şunları söylüyordu: "Türkiye'de ilericilere, demokratlara, aydınlara karşı geliştirilen bu saldırılara artık tüm gücümüzle dur diyebilmenin, bunu olanaklı kılmanın koşullarını yaratmak zorundayız. Zira belirtiler, bu amansız saldırıların daha da azgınlaştığını gösteriyor. Barıştan, özgürlükten ve demokrasiden yana olan herkesi, son olaylar uyarmalıdır."

Saldırılar daha da azgınlaşıyor: Yeni hedef: CHP

Mart ayı boyunca, cunta, baskı ve terörü sürdürdü. İzmir'de eyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar adlı üç nç idam edildi. Türkiye Mimar Mühendisler Odaları Birliği netim Kurulu üyeleri, 4'er ay hapis cezasına çarptırıldılar. rekçe olarak, 1979 yılının 19 Eylül günü, hayat pahalılığı işsizliği protesto eylemi gösterildi. Atatürkçü geçinen ta, Atatürk tarafından 1932 yılında kurulan yığın örgütü k Evleri'ni kapattı, yöneticileri olan eski senatör Ahmet lız, CHP saylavları Erol Saracoğlu, ve Ferhat Aslantaş h...

Sayfanın orijinal görünümü!

larmayı protesto ettiler. Bunun, tüm barış güçlerine yönelik bir tehdit anlamına geldiğini söylediler.

Türkiye Barış Komitesi yönetici ve üyelerinin tutuklanması üzerine harekete geçen değişik ulusal ve uluslararası örgütler, bu tutuklamanın durdurulmasını, barış davasının Türkiye'deki seçkin savunucularının derhal salıverilmesini istediler. Bunlar arasında şu örgüt ve kuruluşlar bulunuyor: İngiltere Sendikaları TUC, Uluslararası Demokratik Hukukuçular Birliği, Avrupa Barolar Birliği, Fransa-Danimarka-Hollanda-İsveç, Norveç baroları, Batı Berlin Türk Merkezi, Batı Avrupa Barış Komiteleri, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Uluslararası Gazeteciler Birliği, Uluslararası Basın Enstitüsü, F.Almanya'da bulunan Türk ve Kürt emekçilerinin örgütlerinin ortaklaşa çıkışları (FİDEF, Dib-Fak, Gerçek ve Kürt Halkevleri), ABD Barış Konseyi, Alman Sendikalar Birliği (DGB), Belçika Demokratik Hukukuçular Birliği, Belçika Demokratik Hukukçular Derneği, Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grubu, Hollanda Kiliseler Barış Hareketi, Hollanda Nötron Bombasına Hayır Örgütü, Dünya Sendikalar Federasyonu...

Hollanda'da Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi'nin bir toplantısında konuşan TBK yöneticisi ve Dünya Barış Konseyi üyesi sendikacı Metin Denizmen, dünya kamuoyuna seslenirken, şunları söylüyordu: "Türkiye'de ilericilere, demokratlara, aydınlara karşı geliştirilen bu saldırılara artık tüm gücümüzle dur diyebilmenin, bunu olanaklı kılmanın koşullarını yaratmak zorundayız. Zira belirtiler, bu amansız saldırıların daha da azgınlaştığını gösteriyor. Barıştan, özgürlükten ve demokrasiden yana olan herkesi, son olaylar uyarmalıdır."

Saldırılar daha da azgınlaşıyor: Yeni hedef: CHP

Mart ayı boyunca, cunta, baskı ve terörü sürdürdü. İzmir'de ...eyit Konuk, İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar adlı üç ...enç idam edildi. Türkiye Mimar Mühendisler Odaları Birliği ...netim Kurulu üyeleri, 4'er ay hapis cezasına çarptırıldılar. ...rekçe olarak, 1979 yılının 19 Eylül günü, hayat pahalılığı ...işsizliği protesto eylemi gösterildi. Atatürkçü geçinen ...ta, Atatürk tarafından 1932 yılında kurulan yığın örgütü ...k Evleri'ni kapattı, yöneticileri olan eski senatör Ahmet ...ız, CHP saylavları Erol Saracoğlu, ve Ferhat Aslantaş hak...

kında dava açtı.. Bu davada, bu demokratların 18 ay ile 4 yıl arasında hapis cezalarına çarptırılmaları isteniyor. Gerekçe olarak ise, en geniş demokrasi güçlerinin Demokratik Platformuna katılmaları, DİSK, CHP, TÖB-DER ile ilişkide bulunmaları gösteriliyor. Merkezi kooperatif örgütü Köy-Koop'un tüm mallarına da el kondu.

İlerici basın ve demokrat gazeteciler üzerindeki baskılar da tüm şiddetiyle sürüyor. Cunta, Mart ayı içerisinde CHP yandaşlarının çıkarttıkları "Arayış" dergisini süresiz kapattı. "Birlik Yolu" dergisi sahibi ve sorumlu müdürü Ali Rabeş toplam 10 yıl 2 ay ağır hapis cezasına çarptırıldı. "Kitle Sosyalist Dergi" sorumlusu Feyzullah Öner de 1 yıl 6 ay hapis cezasına mahkum edildi. "Politika" gazetesi genel yayın sorumlusu Aydın Engin, yeni bir davada, 7,5 yıl hapis cezasına daha çarptırıldı.

Adalet Bakanı Menteş, Türkiye'nin daha 80 yeni tutukevine gereksinim duyduğunu, çeşitli illerde 32 hapishanenin yapımının sürdüğünü açıkladı.

İnfaz yasasında yapılan bir değişiklikle, hükümlülerin güvenlik önlemleri altında inşaatlarda, yol yapımında ve maden ocaklarında çalıştırılmaları karara bağlandı.

Mart ayı içerisinde faşist terörist MHP davasında, salıvermeler de sürdürüldü. Aralarında parti başkanı Alpaslan Türkeş'e doğrudan bağlı olarak çalışan, terör eylemlerine, katliamlara ilişkin direktif ve emirleri Sıvas, Ankara, İstanbul, Afyon, Erzurum gibi illere götürüp getiren sorumluların, MHP'nin silâhlarını saklayanların da bulunduğu 10 faşist daha salıverildi. Böylece MHP davasında, sorgusu tamamlanan 124 faşistin 97'si serbest bırakılmış oldu. Ne ki cunta öte yandan, Sosyalist Enternasyonal üyesi CHP'ye yönelik koğuşturmalara hız verdi. 132 saylav hakkında soruşturma açıldı. Eski başkan Ecevit, çeşitli konularda sık sık askersel savcılığa ifade vermeye çağrıldı. Ecevit, partisi hakkında ifade vermeyi reddetti, suçlamaları geri çevirdi.

İsveç Sosyal Demokrat Partisi ve İsveç İşçi Sendikalarının ortaklaşa düzenledikleri uluslararası forumda konuşan Olaf Palme, Türkiye konusunda şunları söyledi: "Türkiye'de işkence, onbinlerce politik ve sendikal tutuklunun bulunduğu, ölüm cezalarının uygulandığı tam bir askersel diktatörlük oluştu. Bugün Türkiye'de sendika, demokrasi ve halk düşmanı bir politikanın izlendiğini görüyoruz."

Mart sonlarında, Türkiye Gelişme Araştırmaları Vakfı, 1980 nüfus sayımı sonuçlarına dayanarak şunları açıkladı: Türkiye'de 8 milyon insan yarı aç geziyor. Nüfusun % 17'si, kişi başına ortalama 1600 kalorinin altında besin almaktadır. Eksik kalori alarak yaşayanların sayısı ise, 18,5 milyonu bulmaktadır.

Baskı, terör, işkence, koğuşturma, açlık. Avrupa Konseyi'nin dediği gibi, "bu duruma artık seyirci kalınamaz! "

TEHLİKELİ BELİRTİLER-TEHLİKELİ İLİŞKİLER

"Cumhuriyet" gazetesi, 22 Şubat günlü sayısında,İran devlet başkanı Hucettulislam Seyyid ile yapılan bir röportaj yayınladı. Bu röportajın bir bölümü, şöyle:

"Soru: Amerikan Çevik Kuvvetleri hakkındaki görüşünüz nedir? ABD'nin Körfeze bir Sovyet müdahalesini önlemek istediğine inanıyormusunuz ? Çevik kuvvetlerin amacı nedir ?

Yanıt: Çevik Kuvvetler, Körfeze bir Sovyet müdahalesi olmasından endişe duymuyor. Onun en büyük endişesi İslâm Devrimi'dir ve hedefi de İslâm Devrimi'dir.

Soru: Türkiye'nin, çevik kuvvetlere alındığını mı sanıyorsunuz?

Yanıt: Bölgemizdeki halkların Amerikan etkinliğinin yaygınlaşmasına ,politik ve askersel müdahalelerine kar şı direneceğini umuyoruz. Tüm ülkelere, Amerikan kuvvetlerine yardım ve desteklerini artırmamalarını , halen yaptıklarından daha fazlasını yapmamalarını öneriyoruz. Bu, bizim Türkiye'ye de önerimizdir. Günümüzdeki Türkiye hükümeti ile ABD arasındaki sıkı ilişkiler, akla, Türkiye'nin çevik kuvvetlere katılabileceği olasılığını getiriyor. Fakat biz, bunun hiçbir zaman gerçekleşmemesine inanmak istiyoruz."

Şubat ve Mart aylarında Türkiye-ABD ilişkilerinin gelişme eğrisi, cunta yönetiminin komşu-kardeş İran'ın "ABD kuvvetlerine yardım ve desteği artırmama" uyarısını dikkate almadığını,tersine davrandığını gösteriyor. Gelişmeler, şöyle:

Şubat başlarında, Türkiye'de bulunan Adana-İncirlik ,Erzurum, Çorlu, İzmit-Köseköy, Sinop, İstanbul ve Çakmaklı NATO ve Amerikan üslerinin genişletilip modernleştirileceği açıklandı.

Adı geçen üsler içerisinde, özellikle Adana-İncirlik üssünün bulunması dikkati çekiyor. Çünkü 1980 ve 1981 yılında yapılan açıklamalarda, gazetelerde yer alan yazı ve yorumlarda, özellikle bu üssün ABD ve NATO çıkarları için kullanımına karşı çok "duyarlı" olunduğu öne sürülüyordu.

14 Şubat 1982'de Amerikan Senatosu Silahlı Kuvvetler Komisyonu Başkanı John Towel Türkiye'ye geldi. Towel, "Türkiye'yi çok önemli bir müttefik olarak kabul ediyoruz", yolunda demeçler verirken, Amerikan Washington Post gazetesi, Türkiye'ye Amerikan yardımlarının 940 milyon dolara çıkabileceğini yazıyordu. Daha sonra bu, 819 milyon dolar olarak gündeme alındı.

Şubat ayında, Türkiye'nin NATO'ya girişinin 30. yıldönümü kutlandı. Genel Sekreter Luns: "Türkiye, NATO varlığı ve devamı için vazgeçilmez bir rol oynuyor. Bundan büyük bir rahatlık duyuyorum." dedi. Cuntanın dışişleri bakanı Türkmen, ise aynı şekilde konuştu: "NATO ile Türkiye daha güçlü hale gelmiştir."

Amerika'nın Sesi Radyosu, Şubat başında Türkiye'nin ABD'den 300 F-18 savaş uçağı alacağını öne sürdü. Daha sonra bu ortak yapım projesi olarak çalışmaların sürdürüldüğü biçiminde açıklamalarla geçiştirilmeye çalışıldı. Ne ki, Şubat sonlarında, F-18'lerin yapımcısı Northrop firmasının baş manejeri Thomas Jones, Türkiye'ye geldi. % 40 Amerikan sermayesinin katılımıyla, bu uçakların Türkiye'de üretilebileceğini söyledi. Bulvar gazetesi, 7 Mart günlü sayısında, Jones'un, "Türkiye'de, Türkiye bütçesi kadar yatırım yapmaya hazır olduklarını" söylediğini yazdı. Yine gazetelerin satır aralarında, Amerikan General Dynamics firmasının başkanının da Türkiye'ye geleceği öne sürüldü. Öte yandan, "Cumhuriyet" gazetesi, 24 Şubat günlü sayısında, İngiltere'ye çok ucuz fiyatla trident nükleer roketleri satmaya hazırlanan ABD'nin, bu roketlerin kimi parçalarının Türkiye'de yapılmasını önerdiğini yazdı.

Şubat ayında NATO denizaltı kuvvetleri komutanı Weyl, Amerikan 6.Filosu için hazırlanması düşünülen deniz üslerini gezmek amacıyla Türkiye'ye geldi. Mart ayında ise NATO güney bölgesi deniz kuvvetleri komutanı Giovanni yine Türkiye'ye geliyor, İzmir, İstanbul ve Gölcük limanlarında incelemeler yapıyordu. Aynı günlerde NATO'nun üslerini modernleştirmesi için Türkiye'ye 105 milyon dolar borç vereceği açıklanıyordu.

26 Martta Amerikan 6.Filosuna bağlı 2 savaş gemisi, Boğazları geçerek Karadeniz'e açıldı. Sovyet TASS ajansı tarafından

açık bir provokasyon olarak nitelendirilen bu olay, Türkiye basınında yer almadı. Kamuoyundan saklandı. Aynı gün, Anka haber ajansı, Türkiye dışişleri çevrelerinde "Sovyet SS-20 füzelerinin tehdidi"nden söz edilmeye başlandığını haber veriyordu.

23 Martta dışişleri sözcüsü Akıman, Türkiye'nin 4 500' karşı-devrimci Afgan çetecisini "göçmen" adı altında kabul edeceğini açıklıyordu. Yurt dışında çalışan Türkiyeli işçilerin geri dönmelerinden büyük endişe duyan cunta, büyük bir fütursuzlukla, Afganlı karşı-devrimcilere toprak, konut, kredi, iş olanağı ve ticaret yapma hakkı sağlanacağını bildiriyordu.

Öte yandan cunta yönetimi, İsrail'in Golan tepelerini ilhak etmesini kınayan BM kararına çekimser oy verdi. Erke .. geldiği günden bu yana Filistin haklarından söz eden cunta, bu tutumunun nedenini, dışişleri bakanı Türkmen aracılığıyla açıkladı: "ABD müttefik olduğu için, kararda ABD de kınandığı için İsrail'i kınayan BM kararına çekimser oy verdik".

25-26 Haziran 1980'de, AP hükümetinin isteği üzerine, NATO Bakanlar Kurulu toplantısı Ankara'da yapılmıştı. Türkiye'nin 7 büyük kentinde ve yüzlerce kasabasında protesto eylemlerine yol açan bu toplantı nedeniyle Türkiye Barış Komitesi Başkanı Mahmut Dikerdem, bir açıklama yapmıştı. Dikerdem, Türkiye'nin Kore savaşına sürüklenmesinin 30. yıldönümüne rastlatılan toplantıyı kınamış, ülkenin Kahire-Tel Aviv ekseninde tehlikeli bir rol oynamaya başladığını söylemişti. Aradan geçen süre içinde bu gelişme eğirisi, daha belirgin bir biçimde kendisini ortaya koyuyor. Cuntanın, erke gelmesinden 17 ay sonra Mahmut Dikerdem'-in ve Türkiye Barış Komitesi'nin 44 yönetici ve üyesinin tutuklanması, cuntanın Amerikan yardımları karşılığında Türkiye'yi Ortadoğu'da ve Basra Körfezi'nde jandarmalığa sürükleyeceğine ilişkin tehlikeli bir belirti oluyor.

HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN XII. KONGRESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

TKP MK, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş Hindistan Komünist Partisi'nin XII. Kongresi'ne devrimci savaş selâmlarını gönderir.

Kongreniz, ABD emperyalizminin ve NATO egemen çevrelerinin gerginliği ve silâhlanma yarışını kamçıladığı, insanlığı bir nükleer savaşın eşiğine getirme pahasına saldırgan-serüvenci çabalarını artırdığı bir ortamda toplanıyor. Çin hegemonyacılarının emperyalizmle askersel-stratejik işbirliğine yönelmesi, Washington-Pekin-İslamabad saldırganlık ekseninin kurulması, Hint Okyanusu'nda Amerikan askersel varlığının artırılması,bölgedeki barış ve ilerleme güçlerine yönelik tehlikeleri daha da artırıyor. Sovyetler Birliği'nin dünya çapında ve Hint Okyanusu'nda barışın korunması, yumuşamanın ve güvenliğin pekiştirilmesi için ortaya koyduğu somut barış önerileri, böylesi tehlikelerin önlenmesinde en sağlam güvencedir.

Kongreniz, Hindistan'da emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi, Amerikan yanlısı lebinin yalıtlanması, Hindistan'ın bağımsızlığının korunması için kararlı bir politikanın gündeme alınması savaşımının yeni boyutlar kazandığı bir dönemde toplanıyor. HKP, Hindistan işçi sınıfının ve emekçilerinin hak ve çıkarları için savaşımın en ön sıralarında yer alıyor. Tüm sol güçlerin birliği, emperyalizmin ve gericilik güçlerinin karanlık plânlarının boşa çıkartılması için güçlü bir engeldir.

Yoldaşlar,

Bugün Türkiye halkı, işçi sınıfı, en geniş barış ve demokrasi güçleri, gerici bir askersel diktatörlüğün baskısı ve terörü altındadır. Türkiye Barış Komitesi üyeleri, CHP üyeleri,orduda yurtseverler tutuklanıyor, koğuşturuluyor. Salt sendikacılık yaptıkları için 52 DİSK yöneticisi idam istemiyle yargılanıyor. TKP üyeleri ve sempatizanları, işçi partilerinin yöneticileri ve üyeleri ağır işkencelerden geçiriliyor. Birçok kentte askersel mahkemelerde komünistler, yığınsal olarak yargılanıyor.Anti komünist histeri kampanyası ülke çapında tırmandırılırken,Kürt

halkı üzerindeki baskılar olağanüstü boyutlara vardırılıyor. Halk yığınları, tekeller ve emperyalizm yararına bir ekonomik politika ile açlık, işsizlik ve yıkımla karşı karşıya bırakılıyor.

Polonya'da karşı- devrimcileri "sendika dostu" maskesi ardına gizlenerek savunan Reagan yönetimi, Türkiye'deki gerici askersel diktatörlüğü tümüyle destekliyor, Emperyalism,ülkemizi Sovyetler Birliği'ne, Yakın ve Ortadoğu'daki ulusal kurtuluş hareketine yönelik saldırıları için bir sıçrama tahtası, bir geçit üssü yapma çabalarını, baskılarını artırıyor. Cunta ile ikili, köleleştirici anlaşmalar bağlıyor.

TKP, çetin koşullar altında, emperyalist dayatmalara,NATO'ya bağımlılığa, yerli - yabancı tekellerin amansız sömürüsüne, gerici cuntanın baskılarına karşı, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi için, ekmek, iş, toprak ve özgürlük için tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesini örmek için savaşıyor. TKP, Şubat başlarında TİP ve TSİP ile yaptığı ortak açıklamayı,ortak çağrıyı bu yolda önemli bir adım olarak değerlendiriyor.

Yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi, Hindistan Komünist Partisi'yle Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde gelişip pekişen kardeşçe bağlarla bağlıdır.

HKP'nin XII. Kongresi'ne büyük başarılar dileriz.

Yaşasın Hindistan Komünist Partisi !

Yaşasın Marksizm-Leninizm !

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi !

22.3.1982

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

TKP MK, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş BKP'nin 60. kuruluş yıldönümünü candan kutlar, devrimci savaş selâmlarını gönderir.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin sel yatağında kurulan BKP'nin, ülkenin politik yaşamında çok önemli bir yeri vardır. O, her zaman işçi sınıfının çıkarlarını ardıcıl savundu, savunuyor. Brezilya halkının temel demokratik hakları için, barış, demokrasi ve ulusal bağımsızlık için savaşta, en ön sıralarda yer aldı, alıyor. Bugün de ülkedeki öteki sol güçlerle birlikte demokratik bir almaşık oluşturmak, yerli ve yabancı tekellerin sömürüsüne son vermek için savaşım veriyor.

Türkiye Komünist Partisi Brezilya Komünist Partisi'yle Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde kardeşçe bağlarla bağlıdır. BKP'nin 60. kuruluş yıldönümünün yeni atılımlar yılı olmasını dileriz.

Komünist selâmlarımızla

25 Mart 1982

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ. Bilen

BELÇİKA KOMÜNİST PARTİSİ XXIV. KONGRESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş Belçika Komünist Partisi'nin XXIV. Kongresini selâmlar, başarılar dileriz.

BKP, bugün, Belçika'daki bunalımın derinleşmesinin ağır sonuçlarına, işsizliğe, enflâsyona, sosyal harcamaların kısılmasına karşı ve emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi için yoğun bir savaş veriyor.

Emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin, en başta ABD yönetiminin ve NATO'nun silâhlanmayı tırmandırma ve sosyalist ülkelerle çatışma politikası, tüm insanlığı tehdit eden nükleer

bir savaş tehlikesini artırıyor. Belçika komünistleri, ülked öteki barış yanlısı güçlerle birlikte, en geniş yığınların barış hareketine katılması için ve Batı Avrupa'ya yeni Amerikan nükl roketlerinin yerleştirilmesine karşı savaş veriyor.

Belçika komünistlerinin, bugün, gerici askersel diktatörlüğün ağır ve kanlı saldırılarıyla karşı karşıya bulunan Türkiye komünistleriyle, ülkemizin barış ve demokrasi güçleriyle dayanışmasına Partimiz önem veriyor. TKP, Belçika Komünist Partisi ile ortak savaşım ülküleri ve enternasyonalist dayanışma ilkeleriyle bağlıdır.

BKP'ne, XXIV. Kongresi'nin öne koyacağı barış ve sosyalizm davasıyla ilgili görevleri gerçekleştirmede başarılar dileriz.

Türkiye Komünist Partisi
MK Genel Sekreteri
İ.Bilen

26 Mart 1982

VİETNAM KOMÜNİST PARTİSİ V. KONGRESİ'NE

Değerli yoldaşlar,

TKP MK, Türkiye komünistleri ve ülkemiz işçi sınıfı adına, kardeş VKP'nin V. Kongresi'ne devrimci savaş selamlarını gönd...

Vietnam komünistlerinin bu yüce forumu, ABD yönetiminin ve NATO egemen çevrelerinin sosyalist ülkelerle çatışma politikasına yöneldiği, dünyada barışı açıktan tehdit ettiği ve insanlığı nükleer savaşa sürükleme pahasına, silâhlanma yarışını tırmandırdığı bir ortamda toplanıyor. Çin yönetimi, bu politikayı destekliyor, en gerici emperyalist çevrelerle açık askersel-stratejik işbirliğine yöneliyor. Bu işbirliği, Güneydoğu Asya halklarını tehdit ediyor. SBKP'nin XXVI. Kongresi barış önerileri, SB'nin Güneydoğu Asya halklarının kollektif güvenlik istemlerini desteklemesi, bu yolda savaşım veren Vietnam komünistleri için, bölge halkları için büyük bir güç kaynağıdır.

Yoldaşlar,

VKP öncülügünde Vietnam işçi sınıfı ve halkı, ulusun sosyal ve ekonomik kalkınması için büyük çabalar sarfediyor. Pekin hegemonyacılarının saldırı ve tehditlerinin sürmesine karşın, Vietn...

halkı, ülkenin ekonomik ve savunma potansiyelini geliştiriyor toplumun sosyalist temellerini güçlendiriyor. Ülkemiz komünistleri, bu başarılardan büyük bir kıvanç duyuyorlar.

Yoldaşlar,

12 Eylül 1980'de Türkiye'de erke el koyan gerici askersel diktatörlük, halkımız ve ülkemiz demokratik güçleri üzerindeki baskısını ve terörünü artırıyor. Salt sendikacılık yaptıkları için 52 DİSK yöneticisi, idam cezası istemiyle yargılanıyor. TKP üyelerine ve sempatizanlarına yönelik davalarda, yurtseverler barış ve sosyalizm ülkülerini savunmaları ve bu yolda örgütlenmeleri nedeniyle suçlanıyorlar. İşkence, yığınsal koğuşturmalar, fiyat artışları, işsizlik, yoksulluk. İşte, gerici askersel diktatörlüğün ülkemize getirdikleri bunlardır.

ABD yönetimi ve NATO egemen çevreleri, ülkemizi bölgeye yönelik emperyalist plânlarında doğrudan kullanmak için çabalarını yoğunlaştırıyorlar. Türkiye'yi, SB'ne karşı, Ortadoğu'daki ulusal kurtuluş savaşına karşı açık bir saldırı üssü yapmak istiyorlar. Bu nedenle Reagan yönetimi, Türkiye'deki gerici askersel rejime tam destek veriyor. Türkiye'de sendikacıların idam edilmek istenmesini onayladığını ilân eden ABD yönetimi, sosyalist Polonya'da karşı devrimcilere karşı yasal hükümetin aldığı yasal önlemler üstüne "işçi ve sendika dostu" maskesiyle gürültü koparıyor. Türkiye komünistleri, ülkemiz ilerici güçleri, Reagan yönetiminin maskesini indirmeye kararlıdır.

TKP, çetin koşullarda, emperyalist dayatmalara, NATO'ya bağımlılığa ve cuntanın baskılarına karşı, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve emekçilere insanca bir yaşam sağlanması için tüm ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlamak için savaşıyor. Partimiz, TİP, TSİP'le bu bağlamda yapılan ortak açıklamaya, eylem birliğine büyük değer biçiyor.

Değerli yoldaşlar,

TKP, kardeş VKP'yle Markzim-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde gelişen savaş bağlarıyla bağlıdır. Biz, 1920'lerde, Ho Şi Minh yoldaşın ulusal kurtuluş savaşımımızı ve ülkemiz komünistlerini nasıl ateşli bir biçimde savunduğunu hiçbir zaman unutmuyoruz. Vietnam komünistlerinin bu yüce forumuna, VKP'nin V. Kongresi'ne büyük başarılar dileriz.

Yaşasın Vietnam Komünist Partisi!
Yaşasın Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi!

27 Mart 1982

TKP MK Genel Sekreteri
İ.Bilen
